

Onderwerp: Woo-verzoek inzake afhandeling van aangereden wolf op 22 april 2025 op de A28 bij Tynaarlo

Aan: Gedeputeerde Staten van de Provincie Drenthe,

t.a.v. het Woo-loket

E-mailadres: woo@drenthe.nl

Inleiding en aanleiding

Geachte leden van Gedeputeerde Staten,

Op dinsdag 22 april 2025 vond een aanrijding plaats tussen een voertuig en een wolf op de A28 bij Tynaarlo (richting Assen). De wolf was na het incident nog in leven, alert, en verplaatste zich op drie poten. Desondanks is besloten het dier te euthanaseren. Als bevoegd gezag voor **natuurbeheer** en **de uitvoering van het Wolvenplan 2025** in Drenthe, verzoek ik u om volledige openheid over de afhandeling van dit incident, de onderliggende procedures, en de naleving van relevante wet- en regelgeving. Dit besluit roept namelijk ernstige vragen op, zowel juridisch als ecologisch.

Vragen over herkomst en gedragingen wolf

Allereerst dient te worden vastgesteld hoe de wolf op de rijbaan terecht is gekomen. Was het dier eerder gesignaleerd in de directe omgeving? Waren er vooraf meldingen? Zijn er faunavoorzieningen of rasters aanwezig op dat deel van de A28, en zo ja, zijn die intact? Is er sprake geweest van een defect, opzettelijke verwijdering, of tekortschietend onderhoud van faunapassages of afrastering? Ik verzoek specifiek om inzage in onderhouds- en inspectierapporten van faunavoorzieningen op de A28 bij Tynaarlo over de periode 2023–2025, inclusief meldingen van defecten of tekortkomingen. Het incident vond plaats aan het einde van de ochtend, een tijdstip waarop wolven doorgaans niet actief op wegen zijn. Dit maakt de vraag relevant waar de wolf vandaan kwam, waarom hij op dat moment op de snelweg liep, en hoe hij daar terechtkwam. Was er sprake van verstoring of andere factoren? Heeft de politie hier onderzoek naar gedaan? Zijn er getuigen gehoord? Deze vragen zijn essentieel om herhaling te voorkomen en om faunabeheer, strafbare verstoring en infrastructuurveiligheid te analyseren.

Beoordeling van medische toestand en beslissing tot euthanasie

Meerdere leden van onze werkgroep, evenals volgers van ons burgerinitiatief, hebben het beschikbare beeldmateriaal zorgvuldig bestudeerd. Op basis van deze collectieve observatie en expertise constateren wij dat er op het beeldmateriaal geen zichtbaar lichamelijk onderzoek plaatsvindt vóór de euthanasie, en dat de handelingen van de dierenarts vragen oproepen over zorgvuldigheid en proportionaliteit.

Volgens de honden-gedragstherapeut van Werkgroep Wolf Leusden – zelf al ruim tien jaar eigenaar van een hybride wolfhond – was de wolf bij bewustzijn, reageerde actief op zijn omgeving en bewoog zich doelgericht. Hij merkte op:

"Er is ter plekke geconstateerd door de dierenarts dat de wolf een verbrijzelde heup had en een trauma aan de knie... Ik vind dit op zijn zachtst gezegd knap zonder foto's en scans. Daarnaast is op het filmpje te zien dat linksachter – uit mijn hoofd – een trauma zit. De wolf was verder super alert en verplaatste zich. Goede foto's, scans en een operatie hadden in mijn optiek levensreddend kunnen zijn als de heup operatief te herstellen was."

Dezelfde gedragstherapeut voegde daaraan toe:

"Nog even terugkomend op de verbrijzelde heup van de aangereden wolf... Tegenwoordig kunnen gespecialiseerde orthopedische dierenartsen meestal de breuken operatief fixeren en desnoods onderdelen vervangen door implantaten. Zie bijvoorbeeld: dierenkliniekbenedenleeuwen.nl – [Heupprothese of heupimplantaat bij de hond](#)".

Deze observaties onderstrepen dat euthanasie zonder beeldvorming of klinische beoordeling niet als zorgvuldig kan worden beschouwd. Berichtgeving meldt dat het dier meerdere verwondingen had (verbrijzelde heup, letsel aan bekken, knie, achterpoot en kop). Juist vanwege de ernst van deze verwondingen had de beoordeling plaats moeten vinden door een gespecialiseerde faunadierenarts of een multidisciplinair team in een klinische omgeving.

Alternatieven voor opvang en behandeling

Wolven zijn fysiek sterker dan honden en hebben een hoog regeneratief vermogen. Wereldwijd zijn er voorbeelden van wolven die herstellen van zware aanrijdingen. Een concreet voorbeeld is de wolf **GW3237m**, die in oktober 2024 werd aangereden op de Utrechtse Heuvelrug. Hij mankt nog steeds, maar leeft in het wild en functioneert goed. Een zorgvuldige aanpak had ingehouden dat de wolf levend was overgebracht naar een gespecialiseerde opvanglocatie, zoals **het Natuurhulpcentrum in Opglabbeek (België) of het Dutch Wildlife Health Centre van UMC Utrecht**. Indien direct vervoer niet haalbaar was, had ter plaatse een gespecialiseerde faunadierenarts moeten worden ingeschakeld om het dier te stabiliseren. De rol van een lokale dierenarts is in zo'n situatie beperkt tot noodhulp of toezicht — niet tot het nemen van een onomkeerbaar besluit als euthanasie zonder second opinion of ecologische toetsing.

Een bekende wolvendeskundige had ons gemeld dat hij hulp had geregeld bij Opglabbeek. Volgens onze informatie was F.T. van het Natuurhulpcentrum Opglabbeek al onderweg om de gewonde wolf op te halen. **Daarnaast zou ook het Wolfcenter in Dörverden — op slechts twee uur rijden — een reële optie kunnen zijn.** Deze locatie beschikt over een gespecialiseerde wolvenopvang en jarenlange expertise in de opvang en behandeling van wolven. Het feit dat dergelijke professionele hulp niet is benut, roept serieuze vragen op over de gemaakte keuzes en de zorgvuldigheid van het handelen ter plaatse.

Coördinatie en meldstructuur

Werkgroep Wolf Leusden heeft tweemaal telefonisch geprobeerd via het landelijke meldnummer contact te leggen met het team ter plaatse. Vanwege gebrekkige interne communicatie is dit bericht niet tijdig doorgekomen. Dit wijst op een ernstig gebrek aan coördinatie en bereikbaarheid op een cruciaal moment.

Gedrag dierenarts en ethische toetsing

Op beeldmateriaal is te zien dat de wolf zich aanvankelijk op of nabij de vluchtstrook bevond, maar later wakker werd aangetroffen in een greppel naast de A28 (zie [YouTube, RTV Drenthe](https://www.youtube.com/watch?v=dpZ4s-UST-8): www.youtube.com/watch?v=dpZ4s-UST-8). Dit toont aan dat het dier nog bij bewustzijn was en over gerichte motoriek beschikte. Juist dit gedrag benadrukt het belang van een zorgvuldige medische beoordeling alvorens over te gaan tot euthanasie.

Op datzelfde beeldmateriaal is bovendien te zien dat de betrokken dierenarts lachend in beeld verschijnt, met een injectiespuit in de mond tijdens de voorbereidingen van de euthanasie. Gezien de ernst van de situatie en het feit dat het een strikt beschermde diersoort betreft, roept dit ernstige vragen op over de professionele houding van de uitvoerende dierenarts. Ik verzoek u dan ook nadrukkelijk om dit gedrag te toetsen aan de Code voor Dierenartsen (KNMvD) en andere relevante gedragsregels voor professioneel handelen bij beschermde fauna. Daarnaast lijkt de euthanatische injectie te zijn voorbereid nog vóódat er zichtbaar lichamelijk onderzoek heeft plaatsgevonden, hetgeen **de schijn wekt van vooringenomen handelen**.

[In de video van RTV Noord](https://www.facebook.com/reel/2144839652628759) (zie: <https://www.facebook.com/reel/2144839652628759>) is bovendien te zien dat de dierenarts een injectiespuit met een rode vloeistof hanteert. Vrijwel direct nadat de wolf door de verdoving het bewustzijn verliest, wordt zijn bovenlichaam zodanig gedraaid dat de vloeistof — vermoedelijk het middel Euthasol, dat vaak wordt verdund met een rode substantie — rechtstreeks in de hartstreek wordt toegediend. Ook is te zien dat de dierenarts het verdovingspijltje eigenhandig uit de flank van de wolf trekt en aan de schutter teruggeeft, om vervolgens het bovenlichaam van het dier te draaien en de tweede injectie toe te dienen.

Voor zover waarneembaar is er geen medisch onderzoek uitgevoerd voorafgaand aan deze handelingen. In een greppel is het bovendien fysiek vrijwel onmogelijk om te bepalen of sprake is van breuken of inwendige letsels. Direct na de euthanasie is de wolf in een plastic zak geplaatst en afgevoerd.

Indien deze werkwijze klopt, roept dit ernstige vragen op over de zorgvuldigheid en het respect waarmee in Nederland wordt omgegaan met een **bijlage IV-soort van de Habitatrichtlijn**.

De wolf is een streng beschermde diersoort onder zowel Europees als Nederlands recht. **Die bescherming strekt zich uit tot na de dood van het dier**, mede vanwege het belang van forensisch onderzoek, genetische analyse, doodsoorzaakonderzoek (DOA) en transparantie naar de samenleving.

Het zichtbaar in een plastic zak stoppen van een wolf, zonder enige omzichtigheid of uitleg, is:

- Ethiek en zorgvuldigheid schendend, zeker gezien de maatschappelijke gevoeligheid rond deze soort;
- In strijd met het beeld van professionele, respectvolle omgang met inheemse fauna;
- Mogelijk in strijd met de voorschriften van **de Wet natuurbescherming en richtlijnen voor omgang met beschermde kadavers**;
- Schadelijk voor het publieke vertrouwen in het faunabeleid en de uitvoeringspraktijk in Nederland.

De gang van zaken wekt de indruk van een diergeneeskundige benadering waarin het dier werd behandeld als een af te voeren object. Dit wijst mogelijk op een onderliggende beroepshouding die niet strookt met de hedendaagse inzichten omtrent wilde dieren als volwaardige en beschermde medeschepselen. Dit maakt toetsing aan professionele gedragsnormen des te urgenter.

Gelet op het feit dat de wolf bij bewustzijn was, gespecialiseerde hulp onderweg was, en het dier desondanks is geëuthanaseerd zonder aantoonbare medische onderbouwing of ecologische toetsing, rijst de vraag of de handelwijze in overeenstemming was met de wettelijke bescherming van deze soort. Dit roept ernstige zorgen op over de rechtmatigheid van het besluit, de toetsbaarheid van het optreden in het licht van **de Habitatrichtlijn en de Wet natuurbescherming**, en de mogelijkheid dat hier — al dan niet onbedoeld — is gehandeld op een wijze die de grens met ongeoorloofd afschot of zelfs institutionele stroperij raakt. Gezien de beschermde status van de wolf is een grondig en onafhankelijk onderzoek gerechtvaardigd.

Juridisch kader en beleidsmatige toetsing

Zonder objectieve medische toetsing (zoals via Opglabbeek, het Wolfcenter in Dörverden of UMC Utrecht) **is euthanasie in strijd met het verzorgsbeginsel en de zorgplicht voor strikt beschermde diersoorten.** Het niet benutten van alternatieve opties is naar onze inschatting een schending van de geest én letter van **de Wet natuurbescherming en de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).**

Deze casus onderstreept het ontbreken van een landelijk protocol voor de afhandeling van gewonde, beschermde fauna. Provincie Drenthe heeft als uitvoerder van het Wolvenplan 2025 de kans om het voortouw te nemen in de totstandkoming van een juridisch verankerd, landelijk protocol.

Naleving Wolvenplan 2025

Het Wolvenplan 2025 wijst de provincies aan als bevoegd gezag bij incidenten met wolven. Volgens dit plan dient de politie bij een dode of gewonde wolf direct andere bevoegde instanties in te schakelen. Voor handelingen zoals vervoer, monsterneming of sectie zijn vergunningen vereist, waarvoor de provincie verantwoordelijk is. De beslissing over terugplaatsing in de natuur of nooddoding moet worden genomen door een deskundige, op basis van een ecologische en veterinaire beoordeling, en met een geldige omgevingsvergunning.

Op basis van het beschikbare beeldmateriaal en een telefonisch gesprek op 22 april 2025 met een politieagent (dienstnummer DRN63894), die ter plaatse aanwezig was bij de gewonde wolf en niet bekend leek met deze vereisten, rijzen er ernstige twijfels of de afhandeling in lijn was met het Wolvenplan 2025.

Tijdens het gesprek uitte ik mijn zorg dat de beslissing tot euthanasie van een strikt beschermde diersoort is genomen zonder toetsbare beoordeling of specialistisch oordeel. Ik wees op het risico dat persoonlijke voorkeuren – hoe goedbedoeld ook – onbewust een rol kunnen spelen, zeker gezien de maatschappelijke polarisatie rondom het thema wolf. Juist daarom is het essentieel dat dergelijke beslissingen gebaseerd zijn op objectieve criteria, toetsbare richtlijnen en externe controle. De politiemedewerker gaf geen inhoudelijke reactie, verdedigde de werkwijze niet en gaf ook niet aan dat er sprake was van een formele toetsing of vastgelegd protocol. Dit zwijgen bevestigde mijn zorg dat besluitvorming in dergelijke situaties onvoldoende geborgd is.

Voorstel tot landelijke richtlijn

Een landelijk protocol zou moeten vastleggen:

- Wanneer en door wie euthanasie overwogen mag worden;
- Hoe opvang en revalidatie verplicht in beeld komen;
- Wie eindverantwoordelijk is en op welke deskundigheid beslissingen gebaseerd zijn;
- Hoe grensoverschrijdende samenwerking wordt gewaarborgd.

Het Woo-verzoek

Op grond van de Wet open overheid verzoek ik u om inzage in:

1. Besluitvorming euthanasie

- Rapporten, verslagen of verklaringen waarop de beslissing tot euthanasie is gebaseerd;
- Identiteit en functie van de betrokken dierenarts(en);
- Protocollen, richtlijnen of instructies die van kracht waren.

2. Communicatie tussen betrokken instanties

- Communicatie tussen meldkamer, politie, dierenarts, provincie, dierenambulance(s), BIJ12 en overige partijen;
- Tijdlijn van communicatie met externe opvanglocaties, waaronder Opglabbeek.

3. Europese bescherming en wetgeving

- Documenten over toepassing van de Habitatrichtlijn en Wet natuurbescherming;
- Eventueel juridisch/ecologisch advies.

4. Overweging van opvangalternatieven

- Documentatie over overwogen alternatieven (zoals Opglabbeek of Wolfcenter in Dörverden);
- Besluitvorming hierover.

5. Deskundigheid en gedrag uitvoerende dierenarts

- Opleiding en ervaring m.b.t. grote roofdieren en wilde fauna;
- Registratie bij faunacentrum of overheidsinstantie;
- Eventuele signalen/klachten;
- Uitleg over gedrag op beeld (lachend, spuit in mond, etc.);
- Informatie over lichamelijk onderzoek;
- Toetsing van het gedrag aan de Code voor Dierenartsen (KNMvD) en overige gedragsregels;
- Of de injectie is voorbereid vóórdat lichamelijk onderzoek zichtbaar heeft plaatsgevonden.

6. Vragen over afhandeling kadaver

- Op wiens gezag is het kadaver direct in een plastic zak gestopt?
- Is dit conform bestaande richtlijnen voor kadaverbeheer bij beschermde soorten?
- Is het lichaam onderzocht op doodsoorzaak (DOA), leeftijd, genetische herkomst en eventuele mens-dierinteractie?
- Waarom is gekozen voor een voor het publiek zichtbare en potentieel respectloze afhandeling?

7. Onderzoek naar herkomst en gedrag wolf

- Is vastgesteld hoe de wolf op de snelweg kwam?
- Was sprake van opjaging/verstoring?
- Zijn getuigen gehoord?
- Zijn faunarasters gecontroleerd?
- Zijn camerabeelden opgevraagd van nabije locaties?
- Inzage in inspectie- en onderhoudsrapporten van faunavoorzieningen A28 (Tynaarlo, 2023–2025);
- Zijn er meldingen gedaan over pogingen tot verjaging of opdrijven?

8. Beeld- en communicatiemateriaal

- Dashcambeelden, ANPR-data, Rijkswaterstaatbeelden, meldkamerlogs.

9. Naleving Wolvenplan 2025

- Documentatie over uitvoering, vereiste vergunningen en toetsing.
- Graag ontvang ik ook expliciet antwoord op de vraag **welke persoon of instantie de vergunning voor euthanasie heeft afgegeven**, en **op basis van welke**

beoordeling, expertise of criteria deze vergunning is verstrekt.

Verzoek om toezending

Gelieve de gevraagde informatie digitaal toe te zenden aan onderstaand e-mailadres. Indien bepaalde stukken niet kunnen worden verstrekt, verzoek ik u dit te onderbouwen met de toepasselijke uitzonderingsgronden uit de Wet open overheid. Ik verzoek tevens om een ontvangstbevestiging met registratienummer en informatie over de verwachte afhandelingstermijn. Indien nodig zal dit verzoek ook aan andere betrokken instanties worden voorgelegd, zoals Politie Noord-Nederland, de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, BIJ12 en het Ministerie van LNV.

Tevens overweeg ik dit Woo-verzoek en de bijbehorende onderbouwing ter informatie toe te zenden aan het Veterinair Tuchtcollege, gezien de zorgen over het professioneel handelen van de betrokken dierenarts.

Met vriendelijke groet,

Werkgroep Wolf Leusden